

Sygn. akt V RC 132/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Północ w W. w Wydziale V Rodzinnym i Nieletnich

W składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Magdalena Władzińska

Protokolant: Krystian Kryżba

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2014 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej M. K. (1) reprezentowanej przez M. K. (2)

przeciwko Ł. K.

o podwyższenie alimentów

1. podwyższa alimenty ustalone ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym dla Warszawy Pragi – Północ w W. w dniu 29 kwietnia 2010 roku w sprawie sygn. akt V RC 109/10 od pozwanego Ł. K. na rzecz córki M. K. (1) ur. (...) z kwoty po 300 (trzysta) złotych miesięcznie do kwoty po 450 (czterysta pięćdziesiąt) złotych miesięcznie, płatne do rąk M. K. (2) do 10-go dnia każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 03 lutego 2014 roku;
2. w pozostałej części powództwo oddala;
3. zasądza od pozwanego Ł. K. na rzecz M. K. (2) kwotę 600 (sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
4. nakazuje pobrać od pozwanego Ł. K. na rzecz Skarbu Państwa - Kasy Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w W. kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) złotych tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu;
5. wyrokowi w pkt 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt V RC 132/14

UZASADNIENIE

W dniu 3 lutego 2014 roku (data stempla pocztowego) przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki M. M. K. wniosła pozew o podwyższenie alimentów od pozwanego Ł. K., ustalonych ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym dla Warszawy Pragi – Północ w W. z dnia 29 kwietnia 2010 roku (sygn. akt V RC 109/10) z kwoty po 300 zł miesięcznie do kwoty po 800 zł miesięcznie, płatnych do rąk przedstawicielki ustawowej do 5-tego dnia każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w wypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat /pозew k. 2-3/.

W pozwie zawarto wniosek o udzielenie zabezpieczenia na czas trwania postępowania poprzez zobowiązanie pozwanego do uiszczania na rzecz małoletniej córki kwoty po 600 zł miesięcznie tytułem alimentów. Postanowieniem z dnia 26 lutego 2014 roku Sąd oddalił wniosek /k.20/.

W dniu 9 września 2014 roku pozwany złożył odpowiedź na pozew, w której wniósł o oddalenie powództwa w całości / k.35-37/.

Na terminie rozprawy w dniu 11 września 2014 roku pełnomocnik przedstawicielki ustawowej poparł powództwo, pozwany uznał powództwo do kwoty 400 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia M. K. (1) urodziła się (...) z nieformalnego związku (...) z Ł. K..

W dacie zawarcia ugody dot. obowiązku alimentacyjnego pozwanego Ł. K., tj. w dniu 29 kwietnia 2010 roku, małoletnia M. K. (1) miała 9 miesięcy. M. K. (2) miała wówczas 39 lat, była zatrudniona w (...) Przedsiębiorstwie (...) jako sprzedawca, jednak pozostawała na urlopie wychowawczym /akta V RC 109/10 k.4/. Pozwany Ł. K. zatrudniony był wówczas w sklepie (...) -ko” jako kierownik zmiany, gdzie uzyskiwał wynagrodzenie w kwocie 1660,17 zł netto miesięcznie /akta V RC 109/10 k.10/.

Obecnie małoletnia powódka M. K. (1) ma 5 lat, uczęszcza do przedszkola, do „zerówki”. Przedstawicielka ustawowa wskazała, że koszt utrzymania małoletniej stanowi kwotę ok. 1350 zł miesięcznie, na co składają się: koszt wyżywienia 500 zł, przedszkole 300 zł, opłaty dodatkowe w przedszkolu 100 zł, środki czystości 100 zł, odzież 100 zł, lekarstwa 150 zł.

Małoletnia jest uczulona na grzyby, pleśń i trawy, doraźnie przyjmuje leki przeciwalergiczne. Ponadto choruje na refluks prawej nerki, jednak obecnie nie ma konieczności leczenia farmakologicznego.

Przedstawicielka ustawowa małoletniej, M. K. (2), ma obecnie 43 lata. Ostatnio pracowała jako sprzedawca i uzyskiwała wynagrodzenie w kwocie 2.300 zł miesięcznie, jednak po urlopie wychowawczym nie było dla niej miejsca pracy. W okresie od 1 stycznia do 17 lipca 2013 roku otrzymywała zasiłek dla bezrobotnych, obecnie zaś jest zarejestrowana jako bezrobotna bez prawa do zasiłku.

M. K. (2) zamieszkuje z córką u swoich rodziców, opłaty mieszkaniowe stanowią łączną kwotę ok. 850 zł miesięcznie. W utrzymaniu M. K. (2) pomaga ojciec, gdyż matka (babcia macierzysta małoletniej) nie uzyskuje dochodów.

Pozwany Ł. K. ma obecnie 31 lat, z zawodu jest technikiem technologii żywności. Poza małoletnią powódką nie ma innych dzieci na utrzymaniu.

Pozwany od października 2010 r. prowadził działalność gospodarczą – mechanikę samochodową. Ł. K. korzystał z programu (...), skierowanego do nowo założonych działalności gospodarczych, polegającego na tym, że przez pierwsze dwa lata prowadzenia działalności składka na ZUS jest znacznie mniejsza. Po upływie okresu dwóch lat pozwany zawiesił działalność, gdyż przestała być opłacalna. Z prowadzenia działalności uzyskiwał dochody zmiennej wysokości, średnio ok. 1.000 zł miesięcznie. Od listopada 2013 roku pozostaje bez stałej pracy, utrzymuje się z prac sezonowych oraz dorabia ok. 400-500 zł.

Ł. K. pozostaje w nowym związku małżeńskim. Żona pozwanego jest pracownikiem biurowym, zarabia 1.560 zł miesięcznie. Pozwany nie mieszka z żoną, lecz z rodzicami, którym w miarę możliwości dokłada po 200 zł miesięcznie do opłat mieszkaniowych.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dowodów w postaci dokumentów, dołączonych do akt niniejszego postępowania: odpisu zupełnego aktu urodzenia /k.5/, historii wpłat /k.8-9/, pokwitowania wpłat /k.10/, potwierdzeń przelewów /k.11/, informacji alergologa /k.12/, informacji nefrologa /k.13-14/, decyzji z Urzędu Pracy /k.16-17/, skierowania na leczenie uzdrowiskowe /k.32/, zaświadczenia o terminie wizyty /k.39/, zaświadczenia o uczęszczaniu do przedszkola /k.40/, faktury /k.41/ oraz na podstawie zeznań stron M. K. (2) /k.43 verte/ i Ł. K. /k.43 verte-44/, a także na podstawie akt V RC 109/10, dołączonych do niniejszego postępowania.

Sąd nie dał wiary wszystkim pozycjom wskazanym w zestawieniu miesięcznych kosztów utrzymania małoletniej M. K. (1). Sąd ustalił, że do podstawowych kosztów utrzymania dziecka należą kwoty: 300 zł wyżywienie, 212 zł opłaty za mieszkanie (uiszczane przez dziadka małoletniej), 100 zł odzież, 300 zł opłata za przedszkole i 100 zł środki higieniczne, co daje ok. 900-1000 zł miesięcznie. Sąd uznał pozostałe wskazywane przez przedstawicielkę ustawową koszty za nieuzasadnione jej sytuacją finansową, zaś kwotę 150 zł kosztów lekarstw za nieistniejącą, bowiem, jak wynika z zeznań M. K. (2), małoletnia przyjmuje leki doraźnie, a nie na stałe.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo małoletniej M. K. (1) o podwyższenie alimentów od Ł. K., ustalonych ugodą z kwoty po 300 zł do kwoty po 800 zł miesięcznie, zasługiwało na uwzględnienie w części.

Zgodnie z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków należy rozumieć istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie lub zmniejszenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania wysokości świadczeń alimentacyjnych. Zawsze jednak dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku.

Sąd w niniejszej sprawie zobowiązany był do ustalenia, jakiego rodzaju zmiany w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionej oraz w zakresie zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego zaszyły w okresie od ustalenia alimentów, tj. od dnia 29 kwietnia 2010 roku.

Od ugody w przedmiocie alimentów upłynęło trzy i pół roku. Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, iż w tym czasie zaszyły istotne zmiany w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionej do alimentacji, co skutkowało koniecznością modyfikacji wysokości zobowiązania alimentacyjnego. W ocenie Sądu w minionym okresie zmianie uległy przede wszystkim koszty utrzymania małoletniej, związane z uczęszczaniem do przedszkola. Przedstawicielka ustawowa jest zobowiązana do uiszczania opłaty za przedszkole w kwocie po 300 zł miesięcznie. Zdaniem Sądu pozostałe koszty utrzymania małoletniej nie uległy zmianie w tym stopniu, w jakim zostało to przedstawione w pozwie.

Sąd uznał, że możliwości zarobkowe pozwanego Ł. K. nie uległy zmianie od daty zawarcia ugody w dniu 29 kwietnia 2010 roku. Pozwany, jako młody i zdrowy człowiek, nieposiadający na utrzymaniu innych dzieci poza małoletnią powódką, ma zdolności zarobkowe, które pozwalają na uiszczenie alimentów w kwocie 450 zł miesięcznie. Możliwości zarobkowe zobowiązanego oznaczają bowiem zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych. Takie ukształtowanie przesłanki obciążenia obowiązkiem alimentacyjnym dopuszcza możliwość ustalenia, czy rzeczywiście zarobki i dochody uzyskiwane przez zobowiązanego odpowiadają jego możliwościom zawodowym przy uwzględnieniu jego wieku, stanu zdrowia, przygotowania zawodowego, wykształcenia, a także możliwościom zdobycia pracy w regionie, w którym mieszka.

W ocenie Sądu przedstawicielka ustawowa, M. K. (2), posiada możliwości zarobkowe, których w żaden sposób nie wykorzystuje, gdyż od 18 lipca 2013 roku jest osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku, a jako osoba zdrowa i w pełni sił fizycznych, na dodatek mająca wsparcie rodziny generacyjnej, mogłaby podjąć pracę, która pozwoliłaby jej na partycypowanie w kosztach utrzymania córki. Fakt niepodejmowania pracy przez M. K. (2) nie może skutkować przerzuceniem większości obowiązku alimentacyjnego na pozwanego.

Mając powyższe na uwadze Sąd na zasadzie art. 138 k.r.o. podwyższył alimenty od Ł. K. na rzecz małoletniej M. K. (1), ustalone ugodą zawartą przed tut. Sądem z dnia 29 kwietnia 2010 roku (sygn. akt V RC 109/10) z kwoty po 300 zł miesięcznie, do kwoty po 450 zł miesięcznie, płatne do 10-tego dnia każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w wypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 3 lutego 2014 roku, bowiem

okoliczności uzasadniają podwyższenie kwoty alimentów istniały już w dacie wniesienia powództwa. Ustalono termin płatności do 10-go każdego miesiąca, a nie jak w pozwie do 5-go. W tym zakresie Sąd oddalił żądanie pozwu, ponieważ data ta mogłaby przysparzać trudności pozwanemu w realizacji zobowiązania w przypadku opóźnienia w wypłacie wynagrodzenia.

Sąd w punkcie 3 wyroku zasądził od pozwanego Ł. K. na rzecz M. K. (2) kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w oparciu o art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku, art. 98 k.p.c. oraz § 6 pkt 3 rozporządzenia ministra sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

O kosztach postępowania w punkcie 4. Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku. Jako że przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki czyli strona dochodząca świadczeń alimentacyjnych nie miała obowiązku uiszczenia kosztów sądowych (art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych) Sąd obciążył nimi pozwanego, w zakresie w jakim przegrał on sprawę. W niniejszej sprawie koszty sądowe stanowiła jedynie opłata od pozwu wynosząca 90 zł. Wobec powyższego Sąd zasądził od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 90 zł tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd w punkcie 5. wyroku nadał punktowi I wyroku rygor natychmiastowej wykonalności.